Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1867-05-06)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: ”BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1867-05-06)”, i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 428. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-001-shoot-L0018250060010279.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind, *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind),*

Udenrigsminister Grev Frijs til Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin

.

Kjøbenhavn, 6. Mai 1867.

Kjære Quaade! Tak for Deres sidste Brev, som jeg modtog igaar ved min Hjemkomst fra Frydenlund, hvor jeg med Familie havde feiret min Søns 18aarige Fødselsdag og da imorgen Schleisner reiser tilbage, benytter jeg denne Leilighed for at sende Dem et Par Linier. Ligesom De har Moltzen at trækkes med, saaledes har jeg det med Blixen, og de ere 2 Alen udaf eet Stykke, den fuldstændigste Mangel paa Selvcritik hos dem Begge, men en urokkelig Overbeviisning om, at kun de kunne bringe Frelse for Landet — de tvende Herrers Begreber om Fædreland er vistnok indbyrdes forskjelligt og ialfald Begges forskjellige Opfattelse stik modsat min Opfattelse af dette Begreb, og som Følge deraf ogsaa Handlemaaden fuldkomment forskjellig; ligesaalidt som Individuet veed, hvad Modgang og Kummer Vorherre vil sende for at bidrage til vor Opdragelse og Optugtelse, ligesaalidt kan man vide dette Staten angaaende, men saalænge der er Liv er det Pligt at arbeide og stride, som om man aldrig kunde døe og Staten, eller dens ansvarlige Styrere, har ligesaalidt Bet til at opgive eller tilintetgjøre sit Liv som det enkelte Individ. Om Fremtiden vil medføre Smaastaternes Undergang eller Underordnen under de store Samfund er endnu slet ikke givet, men deres Existents er naturligviis stærkest truet under en Overgangstid, hvor noget Nyt forberedes og i hvilken som Følge deraf ingen Retstilstand imellem Samfundene finder Sted, men hvor som det saa smagfuldt udtrykkes fra Nutidens ledende Mand Gr. Bismarck »la force prime le droit«. Gid han og den af ham skabte Stat med ham maatte komme til selv at føle Tyngden og Raaheden heri — en besynderlig Modsætning i vor Tid, hvor i Udførelsen og Anvendelse af Krig og Vold i Sammenligning med tidligere Dage dog Humaniteten gjør sig gjeldende, at man theoretisk eller ideelt træder langt hensynsløsere frem. Man kunde see dettes. 429fra en lys Side og sige at det beviste en større Ærlighed eller mindre Hykleri, men det viser dog hovedsagelig kun en Mangel paa Agtelse for høiere og ædlere Ideer. — Da vi snart ville indkalde nogle Folk for at kunne øve dem i Brugen af de nye Geværer vil Moltzen rimeligviis faae travlt igjen med vore Rustninger; vi overskride ikke vort Fredsbudget, men fordi vi ikke have saa mange Bagladere, vil kun den halve Styrke blive samlet ad Gangen, det vil sige at istedetfor Indkaldelsen og Exerceertiden af den samlede bestemte Styrke i September vil man dele og indkalde Halvdelen i Juni eller Juli og Halvdelen senere, og hvis Krigen skulde udbryde, anseer jeg det for høist ønskeligt at have nogle tusinde Mand her paa Sjælland for ikke at være udsat for uden Hensyn til egen Interesse at bøie sig for enhversomhelst fremkommende Fordring. Vi have hidindtil været aldeles frie for Allianceforslag og jeg har Grund til at antage, at man fra de Stores Side slet ikke vil være forlegen for at afslutte slige, fordi man raisonnerer som saa, at Hjælpen, der kan ydes i paakommende Tilfælde, sandsynligviis ikke vil staae i Forhold til den Byrde man paatager sig, naar engang Fred eller Compromis skal sluttes, da man saa kan lide selv Tab ved at være nødsaget til at gardere sine Allierede; det er den gamle velbekjendte Egoisme, der raader i dette som i saa meget Andet. Jeg har ligesom De ikke stor Tro til Freden og at Conferencen aabnes i London spaaer just ikke noget heldigt Resultat eller nogen alvorlig Hensigt fra de Ueniges Side; men jeg troer ligesom De, at Preussen er langt bedre forberedt end Frankrig, og der ere mange Fordele, som Franskmændene gaae glip af, og som ere dem eiendommelige, ved den nye Krigsførelse, som Indførelsen af de nye hurtigtskydende og langtstrækkende Vaaben maa nødvendiggjøre, thi Østrigerne bleve tidt nok i 1866 straffede for deres samlede og raske Angreb ligeoverfor de Andre, der i deres dækkede Stilling kunde nedmeie de fremstormende Geledder, og det er væsentligst i Heftigheden og Raskheden i Ans. 430grebet, hvorved Franskmændene have udøvet den stærkeste og for sig selv heldigste Indflydelse, men denne bliver næsten umuliggjort ved de nye Vaaben, hvorimod Rask- heden og Adretheden hos Tropperne i at marchere og bruge Renene endnu som altid vedbliver at være et væsentligt Middel til at mangfoldiggjøre sig. Et interessant Skuespil vil det blive at see de 2 Kæmper brydes og det er ikke værdt, naar dette kan undgaaes, at blive klemt imellem Skjoldene; her taler man kun om Preussernes Angreb og Overfald paa Danmark, Kjøbenhavn etc., og jeg kan ikke see Sandsynlig- heden heraf, da Residdelsen kunde have langt større Betydning for Andre og det forekommer mig meget tvivlsomt, at Preussen med den isolerede Stilling, hvori den diplomatisk befinder sig, vilde give Anledning til fra alle Sider at man brød Staven over den, endvidere kan den have mere end nok med at fordøie det alt Slugte, saa at jeg ikke er ængste- lig fra den Kant, hvorvel det tidt synes mig som om den Maade hvorpaa man gaaer frem i Nordslesvig kuns kan finde sin Forklaring i Bestræbelser efter at exaltere Stemningen her, saa at man skulde foretage Noget, der kunde givet grun- det Anledning til Klage fra preussisk Side; den sidste Artikel i Nord. Allg. Z. var ogsaa særlig skikket til at virke i denne Retning, da den foruden alle de løgnagtige Paastande som den indeholdt os angaaende tillige temmelig höhnisch lod sig forlyde med, at den ved en fortsat Behandling af de danske Elementer ɔ: ved at fordrive dem og lade Landet befolke med Tydskere nok skulde faae Bugt med den Sag; Carl Scheel-Plessen udtrykker sig gjentagende ligeoverfor de klagende virkelige Danske som forvises Landet, paa føl- gende trøstende Maade, at nu maae de Uskyldige lide med de Skyldige, men at en mildere Fremgangsmaade vil kunne indtræde, naar man har bøiet sig. . . .

C. E. Frijs.